

Είσαι άνεργος; Απολογήσου!

Πέτρος Καπετανόπουλος, εργαζόμενος στον ΟΑΕΔ

Η Κυβέρνηση, το Υπ. Εργασίας και ο ΟΑΕΔ, στα πλαίσια «υποχρεώσεων προς την ΕΕ», προωθούν τον Κανονισμό «καθορισμού μέτρων ελέγχου της ανεργίας, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των ανέργων καθώς και επιβαλλόμενων κυρώσεων σε περίπτωση μη συμμόρφωσης σε υποχρεώσεις». Η έξωθεν υποταγή, δεν αναιρεί το χαρακτήρα του Κανονισμού, που χωρίς υπερβολή πρόκειται για ένα έκτρωμα φασιστικής σύλληψης και λογικής.

Τι άλλο από φασιστική λογική είναι η θεσμοθέτηση φακελώματος των ανέργων, με τον ασφυκτικό έλεγχο ενεργειών και «παραλείψεων»; Τι άλλο από φασιστική πρακτική είναι ο διαχωρισμός των ανέργων σε «νομοταγείς» και μη; Τι άλλο από φασιστική πρακτική είναι ο αποκλεισμός της κατηγορίας των «μη νομοταγών» από τις δημόσιες υπηρεσίες απασχόλησης; Και συμπληρωματικά: Τι άλλο από ανθρωποφαγικός θατσερισμός, είναι ο στιγματισμός του ίδιου του άνεργου με την επίρριψη σε αυτόν προσωπικά της ευθύνης για την κατάσταση της ανεργίας του;

Ο ΟΑΕΔ θα έπρεπε να είναι εκείνη η δημόσια υπηρεσία η οποία λειτουργεί ως δίκτυο προστασίας για όλους εκείνους οι οποίοι απολύονται από τη δουλειά τους και για όσο καιρό αυτοί παραμένουν άνεργοι. Οφείλει να είναι η υπηρεσία που, με προγράμματα στήριξης και απασχόλησης, θα βοηθά τον κόσμο της ανεργίας στην προσπάθεια για επανένταξη σε κανονικές θέσεις εργασίας. Ειδικά στην περίοδο αυτή, που περιγράφεται ως περίοδος οικονομικής κρίσης, (προσωπικά, αφού η κρίση δεν αφορά όλους, πιστεύω πως απλά είναι περίοδος που αναδιανέμεται ο πλούτος προς όφελος των πλουσίων), ο ΟΑΕΔ θα έπρεπε να είναι δημόσια υπηρεσία αιχμής. Αυτή την προσδοκία έχουν όλοι οι εργαζόμενοι που πληρώνουν σε όλο τον εργασιακό βίο εισφορές ασφάλισης για τις περιόδους της ανεργίας τους. Αυτή την περίοδο λοιπόν, το αίτημα των συνδικάτων, καθώς και των συλλογικοτήτων ανέργων, είναι δικαιολογημένα η επέκταση της χρονικής διάρκειας του επιδόματος ανεργίας, ειδικά μάλιστα σε περιπτώσεις που ο καπιταλισμός πετάει ολόκληρες κατηγορίες εργαζομένων (ηλικιακές, ειδικότητες κλπ) εκτός παραγωγικής διαδικασίας.

Αντί γι αυτά, που θα ήταν στοιχειώδης φροντίδα μιας, με ψήγματα αριστεράς, κυβέρνησης, οι Συριζανέλ χρησιμοποιούν τον ΟΑΕΔ ως μηχανισμό καθυπόταξης και επιβολής αντεργατικών μέτρων.

Τα μέτρα όπως περιγράφονται στον Κανονισμό:

-Ο ΟΑΕΔ υποχρεώνει τον άνεργο να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία των ενεργειών που έκανε για να βρει δουλειά. Τέτοια στοιχεία θεωρούνται οι αιτήσεις για πρόσληψη, η συμμετοχή σε συνεντεύξεις κλπ -ακόμα και η επαφή με ιδιωτικά γραφεία εργασίας!). Αν δεν τα προσκομίσει, ο ΟΑΕΔ διακόπτει την κάρτα ανεργίας, καθώς και το επίδομα ανεργίας-σε όποιον το λαμβάνει.

-Ο ΟΑΕΔ υποχρεώνει τον άνεργο να δέχεται την οποιαδήποτε, προσφερόμενη από τον Οργανισμό, εργασία, κατάρτιση, συμβουλευτική υπηρεσία, και σε ό, τι αφορά την εργασία με ελάχιστους μόνο περιορισμούς στο ύψος του μισθού. Οι περιορισμοί αυτοί αίρονται προοδευτικά όσο μεγαλύτερος είναι ο χρόνος ανεργίας. Όσο περισσότερο χρόνο άνεργος είναι κάποιος τόσο πιο αναλώσιμος θεωρείται. Στη μακροχρόνια ανεργία, οι άνεργοι υποχρεούνται να αναλαμβάνουν εργασία με τον κατώτατο μισθό! Με άνω του 18μηνου

ανεργία, ο άνεργος υποχρεούται να εργαστεί σε οποιαδήποτε ειδικότητα, ξανά με τον κατώτατο μισθό.

Σε κάθε περίπτωση, μη αποδοχή προσφερόμενης θέσης εργασίας, κατάρτισης, συμβουλευτικής, οδηγούν ξανά σε διακοπή της κάρτας και του επιδόματος ανεργίας!

Εύλογα μπορεί να αναρωτηθεί κάποιος:

-Ποιος είναι ο λόγος της υποχρεωτικότητας στην προσκόμιση στοιχείων αναζήτησης εργασίας; (Η ερώτηση του αρμόδιου υπαλλήλου που γινόταν μέχρι στιγμής προς τον άνεργο για τις ενέργειες που έκανε στα πλαίσια της συμβουλευτικής, είναι ενέργεια κατανοητή, απαραίτητη και υπεραρκετή).

-Ποιος ο λόγος στην επιβολή ποινών στη μη αποδοχή μιας θέσης εργασίας;

Δεν είναι αρκετή ως «ποινή», η συνέχιση της κατάστασης της ανεργίας;

Θεωρώ πως η επιβολή ποινών σε όλες αυτές τις περιπτώσεις εξυπηρετεί μια σειρά από στόχους:

α) Να επιρρίψει την ευθύνη της ανεργίας στους ίδιους τους άνεργους, αθρώνοντας τις πολιτικές των μνημονίων και το ίδιο το σύστημα που γεννά την ανεργία.

β) Να συνηθίσει ο κόσμος της ανεργίας (δυσνητικά όλοι μας δηλαδή) τη νέα σκλαβιά: να αποδεχτούμε τη μείωση των απαιτήσεών μας στο μεροκάματο, στο ωράριο, στις συνθήκες εργασίας

γ) Να εμφανιστούν μειωμένα ποσοστά ανεργίας (δηλαδή μία ανεργία δήθεν «πλασματική» της στατιστικής υπηρεσίας και μία δήθεν «πραγματική»- αυτών δηλαδή που είναι πρόθυμοι να αποδεχτούν την οποιαδήποτε δράση με τους οποιαδήποτε όρους),

δ) Η εξοικονόμηση χρημάτων από τις περικοπές των επιδομάτων.

Μερικά επιπλέον σχόλια:

-Ο Κανονισμός και οι ποινές που επιβάλλει, είναι ένας ωμός εκβιασμός που γίνεται στον άνεργο προς όφελος της εργοδοσίας. Παράλληλα, μετατρέπει τον ΟΑΕΔ από υπηρεσία ασφάλισης σε αστυνομικό-δικαστικό μηχανισμό και τους υπαλλήλους του σε ανακριτικούς υπαλλήλους. Ειδικά σε μια περίοδο που διαρρέεται πως πρόκειται να γίνουν προσλήψεις 360 νέων υπαλλήλων στον ΟΑΕΔ, ως εργασιακών συμβούλων, είναι εύλογο να υποθέσει κανείς πως οι νέοι υπάλληλοι αντί να προστεθούν στους ήδη υπάρχοντες για την εξυπηρέτηση του κοινού, θα είναι αυτοί που θα παίξουν το ρόλο των άγρυπνων ντετέκτιβ-δικαστών.

-Ο Κανονισμός λειτουργεί εξευτελιστικά για τον άνεργο (έκανες ΤΑ ΠΑΝΤΑ για να βρεις δουλειά σήμερα ΡΕ;) Αν δε, ο άνεργος αρνηθεί στο διηνεκές να δώσει τα στοιχεία αναζήτησης, μετατρέπεται σε άνεργο τρίτης κατηγορίας, χωρίς δικαίωμα επιδότησης, χωρίς δικαίωμα ασφάλισης μέσω κάρτας ανεργίας, χωρίς δικαίωμα μοριοδότησης σε διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, χωρίς δικαίωμα δωρεάν μετακίνησης. (Επιπλέον είναι βέβαιο πως η διαδικασία του ελέγχου των ανέργων, είναι απόλυτα διαβλητή, καθώς δεν είναι δυνατόν

πρακτικά να ελέγχεται το σύνολό τους. Έτσι θα μπορεί να μοριοδοτείται για τον ΑΣΕΠ άνεργος στον οποίο δεν έγινε έλεγχος, σε βάρος άνεργου που ελέγχθηκε και τιμωρήθηκε σύμφωνα με τα κριτήρια του Κανονισμού).

-Εμφανές είναι πως στον έλεγχο χωρεί η οποιαδήποτε αυθαιρεσία μέσω των κυρώσεων των προϊσταμένων των υπηρεσιών, οι οποίοι είναι τα αρμόδια όργανα να επιβάλλουν τις κυρώσεις σε βάρος των ανέργων. Είτε για λόγους προκατάληψης, είτε για την εύνοια κάποιου άνεργου σε βάρος άλλου, είτε για τον οποιοδήποτε λόγο κάποιος αυθαιρετεί. Ανοίγει επίσης δρόμους για διαφθορά-χρηματισμό σε προϊστάμενους και υπαλλήλους, μέσω των απειλών που είναι δυνατόν να ασκηθούν σε ανέργους για διακοπή της κάρτας και του επιδόματος ανεργίας.

-Είναι βέβαιο πως θα παρατηρηθούν φαινόμενα βίας μεταξύ ανέργων και υπαλλήλων που θα προτείνουν στους προϊσταμένους τη διακοπή του επιδόματος ανεργίας.

-Ο άνεργος υποβάλλεται σε μια επιπλέον ψυχολογική επιβάρυνση μέσω της ενοχικότητας. Δεν φτάνει που πρέπει να απαντά κάθε βράδυ στον εαυτό του αν έκανε αρκετή τρεχάλα όλη τη μέρα για να βρει δουλειά, δεν αρκεί που τις ίδιες απαντήσεις νιώθει πως οφείλει να δίνει στο οικογενειακό του περιβάλλον, επιπλέον θα του δημιουργεί σύμπλεγμα ενοχής και ο υπάλληλος του ΟΑΕΔ.

-Νομιμοποιούνται ντε φάκτο από τον Δημόσιο (!) Οργανισμό για την ανεργία, τα δουλεμπορικά «ιδιωτικά γραφεία ευρέσεως εργασίας».

-Σε ό, τι αφορά στην εξοικονόμηση κονδυλίων από την διακοπή των επιδομάτων ανεργίας: Με βάση το σκεπτικό πως οι επιδοτούμενοι είναι μόνο το 10% του συνόλου των ανέργων, η σκέψη πηγαίνει σε άλλους δρόμους. Κατά καιρούς έχουν υπάρξει δημοσιεύματα, που ως τώρα έχουν διαψευστεί, για κατάργηση όλων των επιδομάτων (και της ανεργίας) και αντικατάστασή τους με το ελάχιστο εγγυημένο ξεροκόμματο των 200 ευρώ υπό προϋποθέσεις. Πιθανόν στις προϋποθέσεις του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος να είναι και το πόσο υποτακτικός είναι ο άνεργος, σύμφωνα με τα κριτήρια του ΟΑΕΔ.

Συμπερασματικά, καθήκον όλων μας, εργαζομένων, ανέργων, σωματείων, συλλογικοτήτων, οργανώσεων, όλου του κόσμου της εργασίας, είναι να μην περάσει αυτό το τερατούργημα.

Πηγή: <http://www.toperiodiko.gr>